

— А в тебе такі гарні, Еллі, — зітхнула Жасмин, підхопила одну із сніжинок, що зроби́ла Еллі, і приклала до шибки. І враз проміння зимового сонця заструмилося крізь витинанку. — Коли твої сніжинки покрити блискітками, вони будуть як справжні.

— Може, допоможеш мені й Моллі зробити паперові гірлянди, Жасмин? — запропонувала Саммер. — Їх робити набагато легше, ніж сніжинки.

І вона принесла одну з барвистих паперових гірлянд.

— А пам'ятаєш, як ми танцювали та-нець сніжинок у школі позаторік на Різдво? — спитала Еллі. — Ти була головною сніжинкою, правду кажу, Жасмин.

Моллі розсміялася, бо Жасмин підскочила й закружляла по кімнаті, майнувши темним волоссям.

— Ми танцювали отак, — пригадала Жасмин. — А тоді... — Вона скочила вперед, звела до купи руки над головою та налетіла на ялинку. — Ой! — зойкнула дівчинка, бо деревце стало хилитися вбік.

Еллі й Саммер підбігли й спіймали дерево саме вчасно.

— Пощастило! — захихотіла Саммер. — Твоїй матері не дуже сподобалося б, якби ялинка впала, Еллі. Вона б розчавила всі твої подарунки!

Ялина була така височенна, що майже сягала стелі, і її так гарно прикрашено сотнями гірлянд й лискучими іграшками. На самому вершечку красувалася Сяюча зірка, яку щороку запалювала Тріксі. От тоді й розпочиналися різдвяні забавки. І зірка вже яскраво горіла, сповнюючи зал різдвяним світлом.

Король Веселий провів дівчаток далі, і тут вони помітили величезну скляну кулю зі снігом, встановлену на сцені наприкінці зали.

— Дивовижно! — ахнула Жасмин, коли король провів їх досередини крізь маленькі двері ззаду кулі.

Усередині кулі був пряниковий будинок із засніженим дахом і віконними рамами з карамельних паличок. Парадні двері, по всьому, виготовлено

з шоколаду, а за димар правив здоровенний зефір, згори якого, здавалося, здіймався димок — його імітувала рожева цукрова вата.

Ще одна ялинка стояла поруч із будинком, на ній переливалися разки лискучих перлів і миготіли гірлянди. Та найдивовижніше було те, що всередині кулі тихо падав іскристий сніг.

— А мені Санта приніс книжку із анекдотами, — похвалилася Еллі й витягла її з кишені. — А що корови кажуть на Різдво?

— Не знаю, — розгубилася Саммер.

— Му-у-улоко! — захихотіла Еллі.

Жасмин і Саммер засміялися.

— Узувайте вже ковзани, дівчатка, — поквапила матуся Жасмин з льоду. — А то все пропустите!

— Ідемо! — відгукнулися подружки.

Матуся Саммер, вітчим і її три молодші братики вже каталися на ковзанці. Мама і бабуся Жасмин пересувалася повільно, близько до борту. Батько Еллі тягнув по льоду Моллі, а її мама в цей час фотографувала.

— Уже майже третя, — всміхнулася Саммер. — Отже, ось-ось надійде повідомлення від Тріксі. Краще сховаймося де-небудь.

— Як добре, що час зупиняється, коли ми в Таємному Королівстві, — сказала

Жасмин. — Ніхто навіть не помітить, що ми щезли, і ще наковзаємося досхочу, коли повернемося!

Вони гулькнули під ялину, а Еллі витягла з-під шарфика чарівну скриньку. Дівчатка задивилися на люстерко, їм нетерпеливись, коли воно засвітиться.